

Kongrosletta

**

Referanse:

Langmo, S. H. 2020. Naturverdier for lokalitet Kongrosletta, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2019. NaRIN faktaark. BioFokus. (Weblink til alle bildene fra lokaliteten: <https://biofokus.no/narin/?nid=7706>)

Referansedata

Fylke: Trøndelag
Kommune: Stjørdal
H.o.h.: 400-500 moh moh
Areal: 11226 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2019
Inventør: , SHLL
Vegetasjonssone: nordboreal 100% (11230 daa)
Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk

Sammendrag

Området er registrert av Solfrid Helene Lien Langmo BioFokus på oppdrag for Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern i 2019. Det avgrensede området ligger i Stjørdal kommune i Trøndelag. Det strekker seg fra 400 til 500 moh., og er en del av det store fjellplatået mellom Selbu og Stjørdal. Her strekker det seg fra Rulen og Bjønndalen i nord og nesten helt til Ytre Sonvatnet og Sunndalstjønna i sør, et område på til sammen 11 226 daa. Noen få kilometer lenger øst ligger Skarvan og Roktdalen Nasjonalpark.

Området er lite topografisk variert med en veksling mellom små åser og dalsøkk. Hele området preges av store partier med myr i veksling med saktevoksende gammel fjellgranskog. Mindre vatn og tjern finnes spredt i landskapet, men større elver finnes ikke med unntak av Mølska som avgrenser området i nord. Berggrunnen i området består av en veksling av rike og fattige bergarter som ligger som striper fra sørvest mot nordøst, og veksler mellom kvartsitt, hornblendeskifer og glimmer-skifer. Løsmassene består av store partier med morenemateriale i veksling med torv og myr, samt skinnere partier med tynt humusdekke over berggrunnen (Kilde: NGU). Området ligger ifølge Moen (1998) i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonseksjon. Området er undersøkt tidligere i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). I tillegg finnes et betydelig antall observasjoner i Artskart, i første rekke av fugl.

Kalkrik berggrunn og vekslende løsmasser gir rom for store partier med svært rike vegetasjonstyper, noe som kommer til uttrykk både i skog og myrområdene. Boniteten består i store partier av impediment, men alle klasser til og med særs høg er representert (Kilde: Skog og Landskap). Store partier med høgstaudegranskog (NT) av den mest kalkrike typen (høgstaude-grankalkskog) preger landskapet sammen med kalkgranskog (VU), fattigere granskog og myr av varierende rikhet. Skogen preges av gammel fjellskog med grov, saktevoksende gran med grov sprekkebark. Mange steder er spor etter gamle plukkhogster godt synlige, men mange av granbestandene har likevel brukbar kontinuitet i dødvedelementet. Noen få bestand er hogd i løpet av de siste ti årene. Det meste av grana er trolig rundt 150 år, men eldre trær, opp mot 250-300 år er i partier godt representert. Dimensjonene varierer fra 30-50 (-80-90) cm bhd. Også ute i myrene finnes en del saktevoksende gran. I tillegg finnes mye skrin, glissen furuskog i området. Denne er for det meste hardt gjennomhogd gjennom flere generasjoner, og kontinuiteten er så å si helt brutt. Bare svært sparsomt forekommer gadd og nyere læger av furu. Mye av skogen har innslag av kalkkrevende arter som stortveblad, fjelltistel, hestehov, brudespore, sumphaukeskjegg, liljekonvall, enghumleblom og tyrihjelms.

Bakkemyr dominerer store deler av området, men flatmyr, terrengdekkende myr og ombrotrofe tuer finnes også. Store arealer har intermediær og rik myrvegetasjon, stedvis påvirket av tidligere slåtter, men fattigmyr er vanligst. Mange steder ligger ulike typer av myr i tette mosaikker. Området er viktig for vadefugl, og mange av registreringene i Artskart er av slike. De rike myrene har partivise store forekomster av orkideer, og blant annet brudespore, engmarihand, stortveblad, breiflangre, nattfiol og lappmarihand ble registrert. Det samme ble betydelige bestander av brunskjene (VU) og nebbstarr (NT), samt krevende mosearter som kammose, fettmose, praktflik, navargulmose og brunmakkmose. Flere steder bærer myrene preg av tidligere slått.

Det er avgrenset sju kjerneområder innenfor verneforslaget, hvorav seks er knyttet til skog, i tillegg til den allerede eksisterende myrlokaliteten. De fleste av lokalitetene knytte til skog har verdien Svært viktig – A og Viktig – B, i første rekke på grunn av store forekomster av basekrevende karplanter, potensiale for et betydelig antall rødlistearter, særlig av marklevende sopp, og urørt skog med brukbar kontinuitet i dødvedelementet.

Det er gjort funn av noen få rødlistearter og indikatorarter for gammel granskog. Gubbeskjegg (NT) opptrer vanlig i hele området. Gammelgranlav, krukkenål og sukkernål (NT) danner rikelige nestander på barken av gammel gran. Rustdoggnål (NT) ble registrert sporadisk. Knyttet til dødved av gran forekommer det stedvis store forekomster av duftskinn. Svartso-nekjuke (NT) og tjærekjuka ble registrert sporadisk. Knyttet til dødved av furu forekommer blanknål (NT) spredt, samt at furuplett (NT) ble registrert ett sted på stående furugadd. Av fugl ble spor etter både tretåspett og svartspett observert spredt i hele området.

Området har trolig et betydelig potensial for marklevende sopp knyttet til rike vegetasjonstyper, og mange arter av slørsopper ble også registrert i forbindelse med undersøkelsene uten at disse er bestemt. I tillegg er det et opplagt potensiale for moser og lav knyttet til rike bergvegger og blokker, og for arter knyttet til gammel gran og dødved av gran.

Området vurderes som middels til godt arrondert, da det er stort og fanger store områder med rik skog og myr. At det ikke henger sammen med Skarvan og Roktdalen nasjonalpark noen kilometer lenger øst, samt at partier med lavereliggende skog i terrenget rundt ikke er inkludert, er med å trekke ned. Det samme er nyere hogster både inntil og innenfor verneforslaget. Disse hogstene er imidlertid såpass små at området skårer høyt på urørthet.

Verneforslaget skårer middels på de målte gammelskogsparemetene død ved mengde, dødved kontinuitet, høyt på gamle

bartrær, og lavt på gamle løvtrær. Lokaliteten skårer middels til høyt på stedsbetingete parametere vegetasjonsvariasjon, høyt på rikhet og lavt på treslagsfordeling og topografisk variasjon. Funn av få rødlistearter og noen få signalarter, samt et høyt potensial for flere kravfulle arter inkludert rødlistearter fra flere artsgrupper, gir middels skår for parameteren arts-mangfold. Området skårer middels på størrelse, til tross for høyt areal.

Området vil i høy grad bidra til oppfylld av mangler ved skogvernet slik det er gitt av Framstad et al (2017), særlig på grunn av store forekomster av kalkskog. Av de generelle manglene i skogvernet i Norge (Framstad et al 2002,2003,2010) gir flere punkter også der middels til skåre, og samlet sett vurderes mangelloppfyllelsen som middels for det aktuelle området.

Samlet sett vurderer en området til å ha regional verneverdi (**), og det er særlig verdier knyttet til kalkrik granskog som er utslagsgivende. Også de store verdiene knyttet til myrene i området, og de rike kantsonene i overgangen mellom skog og myr er med å underbygge denne verdisetningen, selv om dette bare i mindre grad er vektlagt i verdivurderingen.

Feltarbeid

Feltarbeidet ble utført i løpet av to arbeidsdager, den 08.-08. og 27.09. 2019. Undersøkelsene ble utført av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus, og vurderes som tilstrekkelige til å kunne gi et bilde av naturverdiene innenfor området, og for å kunne foreta en rimelig sikker vurdering av området i henhold til gjeldende metodikk. Det er lagt mest vekt på å fange opp bredden av skog- og vegetasjonstyper, samt på gjennomgang av de mest produktive skogarealene. Hele området er greit tilgjengelig for undersøkelser. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018).

Tidspunkt og værets betydning

Registreringene ble utført først i august og sist i september i godt vær og god temperatur. Feltarbeidet ble utført på et tidspunkt der en regner med å kunne fange opp sentrale artsgrupper (karplanter, moser, lav, vedboende og markelvende sopp). Det var trolig mer ugunstig for våraspektet av karplanter. Fugl er ikke systematisk registrert, men notert i den grad en registrerte noe av interesse. Insekter er ikke undersøkt i området i særlig grad verken nå eller tidligere (basert på Artskart). Kunnskapsgrunnlaget vurderes samlet sett som tilstrekkelig til å foreta en god vurdering av området.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med frivillig skogvern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen og grunneiere. Tilbudsområdet som er vurdert dekker et areal på 11 226 daa.

Tidligere undersøkelser

Området er undersøkt tidligere i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). I tillegg finnes et betydelig antall observasjoner i Artskart, i første rekke av fugl.

Beliggenhet

Det avgrensede området strekker seg fra 400 til 500 moh., og er en del av det store fjellplatået mellom Selbu og Stjørdal. Her strekker det seg fra Rulen og Bjørndalen i nord og nesten helt til Ytre Sonvatnet og Sunndalstjønnen i sør.

Naturgrunnlag

Topografi

Området er lite topografisk variert med en veksling mellom lave åser og dalsøkk. Hele området preges av store partier med myr i veksling med saktevoksende gammel fjellgranskog. Mindre vatn og tjern finnes spredt i landskapet, men større elver finnes ikke med unntak av Mølska som avgrenser området i nord og Sona som delvis avgrenser det i sør.

Geologi

Berggrunnen i området består av en veksling av rike og fattige bergarter som ligger som striper fra sørvest mot nordøst, og veksler mellom kvartsitt, hornblendeskifer og glimmerskifer. Løsmassene består av store partier med morenemateriale i veksling med torv og myr, samt skinnere partier med tynt humusdekke over berggrunnen (Kilde: NGU). Mange steder inneholder morenematerialet til dels grove kalkrike blokker som ligger spredt i terrenget. Flere steder innenfor verneforslaget vises langstrakte lave morenerygger i terrenget (eskere?), og særlig i partier med myr har disse fattigere vegetasjon enn omkringliggende myrer.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk, vegetasjonssone: nordboreal 100% (11230 daa) .

Området ligger ifølge Moen (1998) i nordboreal (NB) vegetasjonssone.

Klima

Moen (1998) plasserer området på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon. Meteorologiske data viser at nedbøren i middelperioden (1971-2000) lå mellom 1500 og 2000 mm i det aktuelle området, samtidig som årstemperaturen lå mellom 2 og 4 grader i samme område (Kilde: senorge.no).

Økologisk variasjon

Topografisk er området lite variert med en veksling mellom små åser og dalsøkk, samt store slake heier dekket av myrvegetasjon. Dette gir også liten variasjon i eksposisjoner og lokalklima. Området spenner til tross for størrelsen bare over omtrent 100 høydemeter, men enkelte mindre bekkedaler, samt elver og tjern bidrar likevel til økning i mengden vegetasjonsøkologiske gradienter som fanges innenfor området. Det samme gjør variasjonen i berggrunn, og området fanger slik gradienter fra fattige til kalkrevende vegetasjonstyper. Også tydelig kildepåvirka vegetasjonstyper, samt store partier med myr og myrskog, og brede, svært rike overgangssoner fra myr til fastmark er med å øke variasjonsbredden i området betydelig.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Områdene rundt Kongrosletta utviser stor variasjon med tanke på vegetasjonstyper. Boniteten består i store partier av impediment, men alle klasser til og med særs høg er representert (Kilde: Skog og Landskap). Det meste av området består av dette mosaikker mellom rik skog og myr, og overgangene er ofte glidende. For omtale av myrtypene, se beskrivelse av KO1.

Skogtypene varierer fra småbregneskog (A5), lågurtskog (B1) og kalklågurtskog (B2) via rike utforminger av høgstaude-skog (C2) (store partier med høgstaude-grankalkskog), til fattige bærlyng (A2). De rike skogtypene ligger for det meste i lier og skråninger og er dominert av gran med varierende innslag av boreale lauvtrær, mens de fattigere typene forekommer ute på myrene og domineres av glissen furuskog. De fattigste grandominerte områdene ligger på tykke løsmasser, mens når løsmassene blir tynnere, eller sigevannspåvirkningen tydeligere, blir også skogen rikere.

De fleste åsene er lave og flate, og liene har forekomster av ulike varianter av kalkrike berg (F2) og åpne partier. Også disse varierer i rikhet ut fra berggrunnen, og flere steder forekom knauser med kalkrike bergarter og liljekonvall på toppen av åsene.

Myrene i området dekker de fleste utforminger og typer, fra fattig (K) til rik (M) jordvannsmyr, i tillegg til betydelige partier med ombrotrof myrvegetasjon (J) og større arealer med varierende grad av kildepåvirkning (N).

Skogstruktur og påvirkning

Skogen i området preges av gammel flersjiktet fjellskog med grov, saktevoksende gran med grov sprekkebark. Mange steder er spor etter gamle plukkhogster godt synlige, men mange av granbestandene har likevel brukbar kontinuitet i dødvedelementet. I tillegg finnes det i hele området en del nyere læger. Dette inkluderer også mange læger av gammel og saktevoksende gran. Det meste av grana er trolig rundt 150 år, men eldre trær, opp mot 250-300 år er i partier godt representert. Flere trær er borra til 140 – 180 år. Dimensjonene varierer fra 20-50 (-80-90) cm bhd. Også ute i myrene finnes en del saktevoksende gran. Stedvis finnes også en del eldre bjørk inkludert partier med brukbar kontinuitet i dødvedelementet også for bjørka. I tillegg finnes mye skrin, glissen furuskog i området. Denne er for det meste hardt gjennomhogd gjennom flere generasjoner, og kontinuiteten er så å si helt brutt. Bare svært sparsomt forekommer biologisk svært gammel furu (3-500 år) samt gadd og nyere læger av furu. Arronderingsmessig er det med å trekke noe ned at en del av de lavereliggende delene av liene rundt Kongrosletta som også huser kvaliteter knyttet til rik og gammel granskog, ikke omfattes av tilbudt område for vern.

Kalkrike skogtyper er godt representert i området, og de aller fleste områdene dominert av gran har innslag av slike. Disse opptrer mange steder i mosaikk med mindre rike typer, samt med myr, og er derfor vanskelig å skille ut som egne enheter.

Mye av skogen i området bærer tydelig preg av tidligere tiders kulturpåvirkning, med spor etter beite og slått. Dette har mange steder skapt en slags kalkrik lysåpen «engskog,» i sigevannspåvirkede partier med overgang mellom skog og myr. Denne skogen er svært kalkrik, med høyt innslag av gras og basekrevende urter, i tillegg til at mange av trærne er svært gamle og grove. Skogen har dermed klare likheter med både skog, myrkanntmark og semi-naturlig eng. Disse områdene har klare likhetstrekk med tilsvarende miljøer registrert andre steder i Trøndelag, blant annet på Kvamsfjellet/Jønnemsklumpen i Steinkjer kommune.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Kongrosletta. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Kongrosletta, Ruvlen

Naturtype: Rikmyr - Åpen ekstremrikmyr i høgereliggende strøk (MB-LA)
BMVERDI: A

Areal: 9092daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 20.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 09.08 og 27.09.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). I tillegg foreligger det et betydelig antall registreringer i Artskart fra området, i første rekke av fugl, men også andre artsgrupper er representert. Den gamle lokalitetsbeskrivelsen er mangelfull, men informasjonen er videreført. Avgrensningen er utvidet en del i nord og vest,

men samtidig er en del rike barskogslokaliteter skilt ut og beskrevet separat. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlisterstatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlisterstatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et stort myrareal fra 400 til 500 moh. Som strekker det seg fra Rulen i nord og nesten helt til Ytre Sonvatnet og Sunndalstjønna i sør, en strekning på 4,5 km. Avgrensningen er basert på flyfoto samt tidligere avgrensning. Den er skjønnsmessig og grov, og det finnes trolig ytterligere myrverdier også utenfor området, men da i større grad i veksling med skog. Berggrunnen i området består av en veksling av rike og fattige bergarter som ligger som striper fra sørvest mot nordøst, og veksler mellom kvartsitt, hornblendeskifer og glimmerskifer. Løsmassene består av store partier med torv og myr, samt partier med morenematerialer og skinnere partier med tynt humusdekke over berggrunnen (Kilde: NGU). Området ligger ifølge Moen (1998) i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen rikmyr av utformingen åpen ekstremrikmyr i høgereliggende strøk (MB-LA). Bakkemyr dominerer, men flatmyr, terrengdekkende myr og ombrotrofe tuer finnes også. Store arealer har intermedieær og rik fastmattevegetasjon, men fattigmyr er vanligst. Mange steder ligger myrtypene i tette mosaikker. Etter NiN inkluderes de fleste grunntyper av jordvannsmyr (V1), fra fattige til rike, samt med varierende grad av kildepåvirkning. I tillegg inngår betydelige partier med nedbørsmyr (V3) inkludert landformer som terrengdekkende myr og ulike høgmyrsstrukturer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hele området er så å si uten nyere fysiske inngrep, unntatt noen få kjørespor i forbindelse med hogster og elgjakt i området. Flere av de rikeste myrene bærer tydelig preg av tidligere slått, og Moen (1983) omtaler slått for rundt 90 år siden. Flere gamle setre ligger i eller like utenfor området. I lokaliteten inngår en del furumyrskog og skog på morenematerialer. Sistnevnte er ofte påvirket av rikt sigevann fra myrene rundt, og dominert av gammel, saktevoksende og til dels svært grov fjellgran.

Artsmangfold: I tresjiktet inngår varierende mengde furu og gran i tillegg til en god del bjørkekratt. Floraen er artsrik med et betydelig antall krevende arter. Brunskjelle (VU) er registrert flere steder, delvis i mengder. Dessuten inngår starr-arter som nebbstarr (NT), engstarr, blystarr, grønntarr, gulstarr, tranestarr og klubbstarr. Et betydelig antall orkideer som brudespore, breiflangre, stortveblad, skogmarihand, engmarihand, lappmarihand, vårmarihand, grønnturle og vanlig nattfiol ble registrert. Av andre basekrevende arter inngår blant annet fjelltistel, jåblom, fjellfrøstjerne, myrsauløk, trillingsiv, kastanjesiv, sumphaukeskjegg, mjørdurt, fjellsyre, hårstarr, gulsildre, hvitbladtistel, blåknapp og jåblom. Av moser kan nevnes rosetormose, kildesildremose, fettmose, kammose, brunmakkemose, rødmakkemose, praktflik, navargulmose, stormakkemose, myrstjernemose og rødhøstmose. Glasstorvmose finnes. På trær og gadd ble gubbeskjegg (NT) registrert i gode bestander. Arter som furuplett (NT), *Ramboldia elabens* og blanknål (NT) er registrert på furugadd, mens gammelgranlav og sukkernål (NT) danner store bestander på barken av gammel grov gran. Av fugl er svartspett og tretåspett registrert, i tillegg til flere arter av vadefugl. Det er et opplagt potensiale for rødlisterarter knyttet til flere artsgrupper i området, og i særlig grad moser og insekter.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere lignende myrlandskaper rundt Stjørdalen, blant annet i Øvre Forra og rundt Raudåttjørnin.

Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (Hele lokaliteten er i overkant av 9000 daa, og av dette er minst 5000 daa intermedieære og rike myrtyper). Den oppnår høy vekt på kjennetegnende arter, ut fra store forekomster av mange arter av arter i gruppe 10 (minimum 15 av 25), inkludert rødlisterarter. Til sist oppnår den høy vekt på hydrologi ut fra at den er intakt. Samlet sett oppnår lokaliteten verdien Svært viktig – A. Moen (1983) har gitt lokaliteten verdien særlig verneverdig nasjonalt; typeområde (Kategori 1b).

Skjøtsel og hensyn: Området er ikke avhengig av skjøtsel for å opprettholde verdiene. Kjøring på barmark bør begrense. Det samme bør kjøring i forbindelse med eventuelle hogster i området. Slike bør i størst mulig grad foregå på frossen og snødekt mark.

2 Grøntjønnåsen

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 110daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 09.08.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er skilt ut fra den store rikmyrlokaliteten Kongrosletta, Ruvlen (BN00013608), registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). Lokaliteten later ellers ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlisterstatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlisterstatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et område med slakt hellende sørvendt granskog i lia sør for Rulen, noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Grønntstein/grønnskifer, lokalt med konglomerat dominerer berggrunnen, og løsmassene består av tyne morenemasser (NGU 2020). Partivis innenfor lokaliteten forekommer tydelig og rik sigevannspåvirkning. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel høyereliggende granskog. Særlig de nedre delene av liene er i varierende grad påvirket av kalkrikt sigevann. Her forekommer mindre partier med kalkbarskog av utformingene kalkgranskog og høgstaude-grankalkskog. I mindre partier er finnes også kildepåvirket svært rik vegetasjon som fremstår mest som en sigevannspåvirket overgangsform mellom myr og fastmarksskog. Kalkrike bergknauser/blokker forekommer spredt i terrenget. Overgangen mellom vegetasjonstypene er til dels glidende, og typene opptrer i tette mosaikker. Etter NiN består store deler av lokaliteten av svak lågurtskog (T4-2) med overgang mot lågurtskog (T4-3), kalklågurtskog (T4-4) og høgstaudekog (T4-18) i de nedre delene av liene, i tillegg til mindre partier med kalkrik kildepåvirket vegetasjon (V4). Kalkgranskog er regnet som sårbar (VU) på norsk rødliste for naturtyper fra 2018, mens høgstaudegranskog er regnet som nær truet (NT) på samme liste.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere plukkhogster er imidlertid synlige i det meste av området, og disse ligger trolig 70-100 år tilbake i tid. Skogen lysåpen og flersjiktet, og dimensjonene på grana er fra 20-70 cm bhd, og de fleste er 100-200 år, og de fleste er 100-200 år, men spredte til vanlig forekommer også eldre, saktevoksende og grove fjellgraner med grov sprekkebark. Det er en viss kontinuitet i døvedelementet men den heller mot nyere nedbrytingsklasser. Stedvis fremstår lokaliteten som lysåpen «engskog» med innslag av orkideer, basekrevende urter og gras, mest sannsynlig på grunn av tidligere beite og slått i området. Beitetrykket opprettholdes i dag for det meste av elg, men det beiter også noe sau i her.

Artsmangfold: I tresjiktet i hele lokaliteten er dominert av gran med mindre innslag av bjørk. Feltsjiktet domineres av lyng, småbregner

og teiebær. I de rikeste partiene nederst i liene øker innslaget av høgstauder og basekrevende arter som tyrihjem (sparsom), mjørdurt, hestehov, hvitbladtistel, fjelltistel, blåkoll, vendelrot, blåknapp, skogstorkenebb, bleikstarr og skogrørkvein. I tillegg finnes enkelte kildespreng med tette bestander av tuffmoser, kildesildremose, fettmose og andre krevende arter. I overgangen til myr kommer også arter som fjellfrøstjerne, stortveblad og andre orkideer inn i økende grad. Av lav forekommer gubbeskjegg (NT) vanlig i hele lokaliteten, i tillegg til at gammelgranlav inngår på gammel gran. Rustdoggnål (NT) og vinflekklav ble registrert et par steder. På bjørk forekom brun korallav. Knyttet til dødved av gran ble få arter registrert, men det er et visst potensiale for slike arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, men en vurderer potensialet for sjeldne og rødlistede arter av markboende sopp knyttet til kalkrike skogtyper som brukbart innenfor deler av lokaliteten. Spor etter tretåspett forekom på granbark. På flere blokker forekom blant annet bueblygmose og store matter med putevrinose, samt ubestemte arter av blomstermoser (Schistidium). Alle disse er basekrevende, og det er et opplagt potensiale for flere krevende moser i området, både knyttet til berg, blokker, myr og kilder.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: I Stjørdal forekommer store partier med rik skog og rike myrtyper, og lokaliteten er en del av dette landskapet.

Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 110 daa). Den oppnår middels til lav vekt på artsmangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har middels til lav forekomst av gammelskogselementer og begrenset kontinuitet i død ved. Til sist oppnår den middels vekt på rikhet, ut fra brukbare forekomster av rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og til dels også rik barskog.

3 Øst for Ingstadvollen

Naturtype: Gammel furuskog - Gammel høyereiggende furuskog
BMVERDI: C

Areal: 47daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 20.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 09.08.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er skilt ut fra den store rikmyrlokalisiteten Kongrosletta, Ruvlen (BN00013608), registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). Lokaliteten later ellers ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et lite område med gammel glissen furuskog litt øst for Ingstadvollen, noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Hornblendeskifer dominerer berggrunnen, og løsmassene består av tynne morenemasser (NGU 2020). Lokaliteten ligger ute i et større myrområde, og berggrunnen spiller slik mindre rolle for vegetasjonen. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonssesksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel furuskog av utformingen gammel høyereiggende furuskog. For det meste består området av myr med overganger mot fastmark på små knauser. Etter NiN er det i stor grad snakk om bærlingskog (T4-5). Myrpartiene er for det meste å regne som fattige og svakt intermedieære (V1-22 og 24) myrkanter på fastmatte og nedre tuenivå.

Bruk, tilstand og påvirkning: Furuskogen er for det meste glissen, men med godt innslag av gadd og biologisk gamle levende trær (inkludert noen av relativt grove dimensjoner, opp mot 70-80 cm bhd). Skogen er uberørt av nyere fysiske inngrep, men sporene etter tidligere plukkhogster er godt synlige og kontinuiteten er mer eller mindre brutt med noen få eldgamle, overgrodde, læger i tillegg til noen nyere. Det er brannspor på noen av gaddene.

Artsmangfold: Tresjiktet i hele lokaliteten består stort sett av furu og noe småvokst gran. Feltsjiktet er stort sett dominert av trivialarter knyttet til fattige skogtyper som blåbær, tyttebær, røsslyng, krekling, blokkebær og smyle. Myrene er dominert av arter som rome, røsslyng, trådstarr, blåknapp og blåtopp. Både mose- og lavfloraen er triviell. En regner med det er noe potensial for sjeldne og rødlistede skropelaver og vedboende sopp, i tillegg til for insekter knyttet til død ved.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: Rundt Stjørdalen er det en god del høytliggende furuskog av samme type. Store partier er imidlertid preget av harde gjennomhogster og dårlig kontinuitet.

Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 50 daa totalt) og lav vekt for artsmangfold og tilstand, i første rekke ut fra at dette er en liten lokalitet med få påviste arter og dårlig kontinuitet, men brukbar forekomst av gammelskogselementer. Ut fra dette settes verdien av området til Lokalt viktig – C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke avhengig av noen form for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel skog med biologisk gamle trær.

4 Bjørndalen

Naturtype: Kalkbarskog - Kalkgranskog
BMVERDI: B

Areal: 22,5daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 27.09.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er delvis skilt ut fra den store rikmyrlokalisiteten Kongrosletta, Ruvlen (BN00013608), registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). Lokaliteten later ellers ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 50 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et mindre areal med granskog helt sør i Bjørndalen, noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Berggrunnen består av hornblende-glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenemasser (NGU 2020). Hele lokaliteten består av rike vegetasjonstyper. Elva Mølska renner gjennom lokaliteten, og begge sider av elva inngår. Lo-

kaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen kalkbarskog av utformingen kalkgranskog. Enkelte mindre sigevannspåvirkede søkk og sig ligger tettere opp mot høystaude-grankalkskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om kalklågurtskog (T4-4) med overganger mot høgstaudeskog (T4-18) og i sør mot kalkrike myrtyper. Kalkgranskog er regnet som sårbar (VU) på norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere plukkhogster er imidlertid synlige i det meste av området, og disse ligger trolig 70-100 år tilbake i tid. Skogen lysåpen og flersjiktet, og dimensjonene på grana er fra 20-70 (-80) cm bhd, og de fleste er 100-200 år, men spredte til vanlig forekommer også eldre, saktevoksende og grove fjellgraner med grov sprekkebark. Det er en viss kontinuitet i dødvedelementet men den heller mot nyere nedbrytingsklasser. Spredt inngår også gadd av gran. Området er i noe grad preget av tidligere beite og slått. Stedvis fremstår lokaliteten som lysåpen «engskog» med innslag av orkideer, basekrevende urter og gras. Beitetrykket opprettholdes i dag for det meste av elg, men det beiter også noe sau i området.

Artsmangfold: Tresjiktet i hele lokaliteten er dominert av gran med mindre innslag av litt rogn og en del bjørk. Feltsjiktet domineres av arter som teiebær, skogstorkenebb, mjødukt, blåknapp og partier med en del liljekonvall. I tillegg forekommer sigevannspåvirkte områder dominert av arter som slirestarr, blåknapp, hestehov, teiebær, sumphaukeskjegg, svarttopp, hårstarr og mjødukt. I tillegg inngår orkideer i mange av de nevnte vegetasjonstypene, men disse ble ikke bestemt de de var avblomstret på undersøkelsestidspunktet. Av lav forekommer gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav vanlig i hele lokaliteten. Knyttet til dødved av gran ble svartsoneskjuge (NT) og tjæreskjuge registrert, og det er et visst potensial for flere slike arter. Av marklevende sopp ble mild rødflukk vokssopp og flere ubestemte arter av slørsopper registrert. En vurderer potensialet for flere sjeldne og rødlistede arter av markboende sopp knyttet til kalkrike skogtyper som godt innenfor lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: I Stjørdal forekommer store partier med rik skog og rike myrtyper, og lokaliteten er en del av dette landskapet.

Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels til høy vekt på areal (ca. 22,5 daa). Den oppnår middels vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til høy vekt på påvirkning/tilstand, i første rekke ut fra at lokaliteten har brukbare forekomster av gammelskogselementer, middels god kontinuitet i død ved og er uten nyere inngrep eller hogstspor. Også for habitatkvalitet oppnår den middels vekt ut fra forekomster av kalkrike bergarter i dagen og partier påvirket av kalkrikt sigevann. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B. Verdien er trolig noe svak.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og til dels også rik barskog.

5 Sopphaugen

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyere liggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 93daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 09.08.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten later ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et område med slakt hellende vestvendt granskog i lia vest for Sopphaugen, noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Hornblendeglimmerskifer dominerer berggrunnen, og løsmassene består av tynne morenemasser (NGU 2020). Partivis innenfor lokaliteten forekommer tydelig og rik sigevannspåvirkning. Skogen ligger i veksling med rike myrtyper nedover i lia. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel høyere liggende granskog. I søkk og skråninger påvirket av kalkrikt sigevann, forekommer partier med kalkbarskog av utformingene kalkgranskog og høgstaude-grankalkskog. I mindre partier er finnes også kildepåvirket svært rik vegetasjon som fremstår mest som en sigevannspåvirket overgangsform mellom myr og fastmarksskog som er vanskelig å plassere. Den er valgt ført til høgstaude-grankalkskog. Kalkrike bergknauser/blokker forekommer spredt i terrenget. Overgangen mellom vegetasjonstypene er til dels glidende, og typene opptrer i tette mosaikker. Etter NiN består store deler av lokaliteten av svak lågurtskog (T4-2) med overgang mot lågurtskog (T4-3), kalklågurtskog (T4-4) og høgstaudeskog (T4-18), i tillegg til mindre partier med kalkrik kildepåvirket vegetasjon (V4). Kalkgranskog er regnet som sårbar (VU) på norsk rødliste for naturtyper fra 2018, mens høgstaudegranskog er regnet som nær truet (NT) på samme liste.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere plukkhogster er imidlertid synlige i det meste av området, og disse ligger trolig 70-100 år tilbake i tid. Skogen lysåpen og flersjiktet, og dimensjonene på grana er fra 20-70 cm bhd, og de fleste er 100-200 år, men spredte til vanlig forekommer også eldre, saktevoksende og grove fjellgraner med grov sprekkebark. Det er en viss kontinuitet i dødvedelementet men den heller mot nyere nedbrytingsklasser. En del nyere læger og gadder av svært gammel gran finnes spredt i hele lokaliteten. Litt sør for lokaliteten ligger Grønfjellvollen, og hele området rundt denne er preget av tidligere beite og slått. Stedvis fremstår lokaliteten som lysåpen «engskog» med innslag av orkideer, basekrevende urter og gras. Beitetrykket opprettholdes i dag for det meste av elg, men det beiter også noe sau i området.

Artsmangfold: Tresjiktet i hele lokaliteten er dominert av gran med mindre innslag av bjørk. Feltsjiktet domineres av lyng, småbregner og teiebær. I de rikeste partiene øker innslaget av høgstauder og basekrevende arter som mjødukt, hestehov, hvitbladstistel, fjellstistel, blåkoll, vendelrot, blåknapp, skogstorkenebb, bleikstarr og skogrørkvein. I tillegg finnes enkelte kildefremspring med tette bestander av tuffmoser, kildesildremose, fettmose og andre krevende arter. I overgangen til myr kommer også arter som fjellfrøstjerne, brudespore, stortveblad og andre orkideer inn i økende grad. Av lav forekommer gubbeskjegg (NT) vanlig i hele lokaliteten, i tillegg til at gammelgranlav inngår på gammel gran. Knyttet til dødved av gran ble duftskinn registrert i svært store bestander knyttet til en håndfull læger, og det er et visst potensial for flere slike arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, men en vurderer potensialet for sjeldne og rødlistede arter av markboende sopp knyttet til kalkrike skogtyper som brukbart innenfor deler av lokaliteten. Spor etter tretåspett forekom på granbark. På flere blokker forekom blant annet en ubestemt art av blygmose (Seligeria) og store matter med putevrimose, samt ubestemte arter av blomstermoser (Schistidium). Alle disse er basekrevende, og det er et opplagt potensial for flere krevende moser i området, både knyttet til berg, blokker, myr og kilder.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: I Stjørdal forekommer store partier med rik skog og rike myrtyper, og lokaliteten er en del av dette landskapet. Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 93 daa). Den oppnår middels til lav vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har middels til lav forekomst av gammelskogselementer og en viss kontinuitet i død ved. Til sist oppnår den middels vekt på rikhet, ut fra brukbare forekomster av rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og til dels også rik barskog.

6 Heståsen

Naturtype: Kalkbarskog - Høgstaude-kalkgranskog
BMVERDI: A

Areal: 201,2daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 27.09.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er delvis skilt ut fra den store rikmyrslokaliteten Kongrosletta, Ruvlen (BN00013608), registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). Lokaliteten later ellers ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 50 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et parti med kalkrik granskog i veksling med ekstremrike bakkemyrer i lia nord for Heståsen, noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Berggrunnen består av hornblende-glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenemasser (NGU 2020). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen kalkbarskog av utformingen høgstaude-grankalkskog. Store deler av lokaliteten bærer tydelig preg av sigevannspåvirkning med svært rikt sigevann. I enkelte partier inngår også kalkgranskog og små morenerygger med noe fattigere vegetasjon. I overgangen mot myrene forekommer flere steder kalkrike bergnabber, kildefremspring og overrislede kalkrike berg. Etter NiN er det i stor grad snakk om høgstaudeskog (T4-18) med overganger mot kalklågurtskog (T4-4) og lågurtskog (T4-3) i veksling med kalkrike myrtyper. Stedvis forekommer overgangsformer mellom myr og fastmarksskog som er vanskelig å klassifisere. Kalkgranskog er regnet som sårbar (VU) på norsk rødliste for naturtyper fra 2018, mens høgstaudegranskog er regnet som nær truet (NT) på samme liste.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere plukkhogster er imidlertid synlige i det meste av området, og disse ligger trolig 70-100 år tilbake i tid. Skogen lysåpen og flersjiktet, og dimensjonene på grana er fra 20-70 (-80) cm bhd, og de fleste er 100-200 år, men spredte til vanlig forekommer også eldre, saktevoksende og grove fjellgraner med grov sprekkebark. Det er en brukbar kontinuitet i dødvedelementet og flere nedbrytingsklasser er godt representert. Spredt inngår også gadd av gran, og særlig av gamle grove fjellgraner. Området er i noe grad preget av tidligere beite og slått. Stedvis fremstår lokaliteten som lysåpen «engskog» med innslag av orkideer, basekrevende urter og gras. Beitestrykket opprettholdes i dag for det meste av elg, men det beiter også noe sau i området.

Artsmangfold: Tresjiktet i hele lokaliteten er dominert av gran med mindre innslag av litt rogn og en del bjørk. Feltsjiktet domineres av arter som teiebær, skogstorkenebb, mjørdurt, blåknapp og partier med en del liljekonvall. I tillegg forekommer sigevannspåvirka områder dominert av arter som slirestarr, blåknapp, hestehov, teiebær, sumphaukeskjegg, svartopp, hårstarr og mjørdurt. I tillegg inngår orkideer i mange av de nevnte vegetasjonstypene, og blant annet brudespore og stortveblad ble registrert. Knyttet til overrislet berg og kildefremspring ble blant annet fjellfrøstjerne, rødhøstmose, kastanjesiv, skjøtmose, fjellsyre, fettmose, kammose, kildesildremose og tuffmoser (ubestemt) registrert. Av lav forekommer gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav vanlig i hele lokaliteten. Knyttet til dødved av gran ble duftskinn registrert i store bestander på spredte læger, og det er et visst potensial for flere slike arter. Av marklevende sopp ble flere ubestemte arter av kremler og slørsopper registrert. En vurderer potensialet for flere sjeldne og rødlistede arter av markboende sopp knyttet til kalkrike skogtyper som godt innenfor lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: I Stjørdal forekommer store partier med rik skog og rike myrtyper, og lokaliteten er en del av dette landskapet. Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels til høy vekt på areal (ca. 200 daa). Den oppnår middels vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til høy vekt på påvirkning/tilstand, i første rekke ut fra at lokaliteten har brukbare forekomster av gammelskogselementer, middels god kontinuitet i død ved og er uten nyere inngrep eller hogstspor. For habitatkvalitet oppnår den høy vekt ut fra forekomster av kalkrike bergarter i dagen og store partier påvirket av kalkrikt sigevann, samt at beitepreget fremdeles er forholdsvis tydelig. Ut fra dette settes verdien av området til Svært viktig – A.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og til dels også rik barskog.

7 Brottet-Buåsen

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 1189daa

Innledning: Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2020 på bakgrunn av feltarbeid utført 27.09.2019 på oppdrag fra Miljødirektoratet i forbindelse med vurdering av området for frivillig vern. Lokaliteten er delvis skilt ut fra den store rikmyrslokaliteten Kongrosletta, Ruvlen (BN00013608), registrert i forbindelse med myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al., 1983). Lokaliteten later ellers ikke til å være systematisk undersøkt tidligere, men det ligger en del registreringer i Artskart fra området rundt, og da særlig av fugl. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2006) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2015) Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 50 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et nettverk av skogteiger mellom rike myrer i områdene rundt Brottet og Buåsen noen kilometer sør for Flornes i Stjørdal kommune i Trøndelag. Berggrunnen varierer, og striper av hornblende-glimmerskifer, kvartsitt og grønnstein inngår, mens løsmassene består av tynne morenemasser (NGU 2020). Partivis innenfor lokaliteten forekommer tydelig og rik

sigevannspåvirkning. Skogen ligger i veksling med rike myrtyper, slik at noe myr inngår. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB), og på grensen mellom svakt oseanisk (O1) og klart oseanisk (O2) vegetasjonsseksjon (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel høyere-liggende granskog. Hele lokaliteten er i varierende grad påvirket av kalkrikt sigevann, og partier med kalkbarskog av utformingene kalkgranskog og høgstaude-grankalkskog forekommer i søkk og skråninger. I mindre partier er finnes også kildepåvirket svært rik vegetasjon som fremstår mest som en sigevannspåvirket overgangsform mellom myr og fastmarksskog. I tillegg inngår også partier med rike myrtyper i en del søkk. Kalkrike bergknauser/blokker forekommer spredt i terrenget. Overgangen mellom vegetasjonstypene er til dels glidende, og typene opptrer i tette mosaikker. Etter NiN består store deler av lokaliteten av svak lågurtskog (T4-2) med overgang mot lågurtskog (T4-3), kalklågurtskog (T4-4) og høgstaude-skog (T4-18), i tillegg til mindre partier med kalkrik kildepåvirket vegetasjon (V4) og flere små partier med kalkrik myr- og sumpskogsmark (V2-C-3). Kalkgranskog er regnet som sårbar (VU) på norsk rødliste for naturtyper fra 2018, mens høgstaudegranskog er regnet som nær truet (NT) på samme liste.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere plukkhogster er imidlertid synlige i det meste av området, og disse ligger trolig 70-100 år tilbake i tid. Skogen lysåpen og flersjiktet, og dimensjonene på grana er fra 20-70 (-80) cm bhd, og de fleste er 100-200 år, men spredte til vanlig forekommer også eldre, saktevoksende og grove fjellgraner med grov sprekkebark. Det er en viss kontinuitet i dødvedelementet men den heller mot nyere nedbrytingsklasser og en god del nyere læger inngår i partier. Spredt til vanlig inngår også gadd av gran. I tillegg til gran, inngår også en del bjørk av ulik alder, samt en del dødved i partier. Litt sør for lokaliteten ligger Sunndal, med flere setervoller, og store deler av lokaliteten er da også preget av tidligere beite og slått. Stedvis fremstår lokaliteten som lysåpen «engskog» med innslag av orkideer, basekrevende urter og gras. Beitetrykket opprettholdes i dag for det meste av elg, men det beiter også noe sau i området. Noen av myrene rundt lokaliteten bærer preg av tidligere slått.

Artsmangfold: Tresjiktet i hele lokaliteten er dominert av gran med mindre innslag av bjørk. Feltsjiktet domineres av lyng, småbregner og teiebær. I de rikeste partiene øker innslaget av høgstauder og basekrevende arter som mjødukt, hestehov, hvitbladtistel, fjelltistel, blåkoll, vendelrot, blåknapp, skogstorkenebb, bleikstarr og skogrørkvein. I tillegg finnes enkelte kildefremspring med tette bestander av tuffmoser, kildesildremose, fettmose og andre krevende arter. I overgangen til myr kommer også arter som fjellfrøstjerne, brudespore, stortveblad og andre orkideer stedvis inn i økende grad. Av lav forekommer gubbeskjegg (NT) vanlig i hele lokaliteten, i tillegg til at gammelgranlav og sukkernål (NT) inngår på gammel gran. Knyttet til dødved av gran ble duftskinn registrert i store bestander flere steder i lokaliteten, samt at forekomster av svartsonekjuke (NT) og tjærekjuke registrert, og det er et visst potensiale for flere slike arter. Av marklevende sopp ble mild rødflakkvokssopp, gul trompetsopp og en rekke kremle- og slørsopparter registrert, men disse er ikke bestemt. En vurderer potensialet for sjeldne og rødlistede arter av markboende sopp knyttet til kalkrike skogtyper som godt innenfor deler av lokaliteten. Spor etter tretåspett forekom på granbark og spor av svartspett ble observert flere steder. Orrfugl ble observert ved undersøkelsene. På flere blokker forekom blant annet store matter med putevrimose, samt ubestemte arter av blomstermoser (Schistidium). Dette er basekrevende, og det er et opplagt potensiale for flere krevende moser i området, både knyttet til berg, blokker, myr og kilder.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: I Stjørdal forekommer store partier med rik skog og rike myrtyper, og lokaliteten er en del av dette landskapet.

Verdivurdering: Etter faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 1189 daa). Den oppnår middels til lav vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har middels til lav forekomst av gammelskogselementer og en viss kontinuitet i død ved. Til sist oppnår den middels til høy vekt på rikhet, ut store forekomster av rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og til dels også rik barskog.

Artsmangfold

Ved undersøkelsene i 2019 er det registrert enkelte rødliste- og signalarter knyttet til gammel skog. Svartsonekjuke (NT), granstokkjuke og tjærekjuke forekommer sparsomt knyttet til dødved av gran. I tillegg forekommer partier med store forekomster av duftskinn på ferske læger av grov gammel fjellgran. Gammelgranlav, sukkernål (NT) og krukkenål forekommer vanlig på barken på gammel gran med sprekkebark. Gubbeskjegg (NT) forekommer vanlig til rikelig i det meste av området, inkludert knyttet til furu på enkelte av myrene. Knyttet til dødved av furu forekommer blanknål (NT) spredt, samt at furuplett (NT) ble registrert ett sted på stående furugadd. Arter knyttet til lungeneversamfunnet ble så å si ikke registrert.

Rike vegetasjonstyper er svært vanlig. Dette inkluderer kalkrike skoger som ofte fremstår som lysåpne «engskoger», kildepåvirket og sigevannspåvirket kalkrik skog, og svært rike overgangssoner mellom skog og myr. Arter som brudespore, stortveblad, liljekonvall, teiebær, skogstorkenebb, tyrihjel, mjødukt, hestehov, hvitbladtistel og fjelltistel, samt en rekke basekrevende mosearter inngår i disse typene. I tilknytning til lave overrislede bergvegger og blokker ble arter som putevrimose, rødthøstmose, fettmose, bueblygmose, kammose og en rekke arter fra slekten blomstermoser (Schistidium) registrert.

Verken soppfungaen eller insektfaunaen ble undersøkt i nevneverdig grad, men en del sopp ble likevel observert ved undersøkelsen i september, inkludert en rekke arter av slørsopper (Cortinari), et par observasjoner av korallsopper, og andre arter som gir grunn til å tro at potensialet er godt for rødlistede og sjelden arter av marklevende sopp. Dette inkluderer også arter i slekten rødsporer (Entoloma), som kan forekomme i store mengder i kalkrike myrkanter. Undersøkelsene i september ble utført for seint på høsten til at disse ble fanget opp, da det allerede hadde vært frost i området.

Området har ellers trolig et visst potensiale for moser og lav knyttet til rike myrer, rike kilder og rike bergvegger, og for arter knyttet til gammel gran.

Av fugl ble det observert orrfugl samt spor etter tretåspett og svartspett, og området har en viss verdi for arealkrevende gammelskogstilknyttet fugl. I tillegg ble flere arter av vadere observert. Den gamle lokalitetsbeskrivelsen i Naturbase omtaler da også området som viktig for hekkende vadefugl, og henviser til NOF-Stjørdal lokallag (1997).

Tabell: Artsfunn i Kongrosletta. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Fugler	Dryocopus martius	svartspett		2	1, 7 ₁
	Picoides tridactylus	tretåspett		1	6 ₁
Karplanter	Carex capillaris	hårstarr		1	6 ₁
	Carex hostiana	engstarr		1	1 ₁
	Carex lepidocarpa	nebbstarr	NT	2	1 ₂
	Coeloglossum viride	grønnkurle		1	1 ₁
	Dactylorhiza incarnata	engmarihand		2	1 ₂
	Dactylorhiza maculata fuchsii	skogmarihand		1	1 ₁
	Dactylorhiza majalis lapponica	lappmarihand		2	1 ₂
	Epipactis helleborine	breiflangre		1	1 ₁
	Filipendula ulmaria	mjødurt		1	1 ₁
	Gymnadenia conopsea	brudespore		3	1 ₂ 6 ₁
	Juncus biglumis	tvillingsiv		1	1 ₁
	Juncus castaneus	kastanjesiv		2	1, 6 ₁
	Juncus triglumis	trillingsiv		1	1 ₁
	Listera ovata	stortveblad		2	1 ₂
	Orchis mascula	vårmarihand		1	1 ₁
	Oxyria digyna	fjellsyre		1	6 ₁
	Parnassia palustris	jåblom		1	1 ₁
	Platanthera bifolia	nattfiol		1	1 ₁
	Saussurea alpina	fjelltistel		1	1 ₁
	Schoenus ferrugineus	brunskjene	VU	8	1, 1 ₇
	Thalictrum alpinum	fjellfrøstjerne		2	1, 6 ₁
	Triglochin palustris	myrsauløk		1	1 ₁
Lav	Alectoria sarmentosa	gubbeskjegg	NT	8	2, 2 ₁ 4, 5, 6, 1, 7 ₂
	Arthonia vinosa	vinflekklav		1	2 ₁
	Calicium denigratum	blanknål	NT	4	4
	Chaenotheca subroscida	sukkernål	NT	2	7 ₂
	Lecanactis abietina	gammelgranlav		1	2 ₁
	Platismatia norvegica	skrukkelav		1	7 ₁
	Ramboldia elabens			2	2
	Sclerophora coniophaea	rustdoggnål	NT	1	2 ₁
Moser	Aneura pinguis	fettmose		1	1 ₁
	Campylium stellatum	myrstjernemose		1	1 ₁
	Ctenidium molluscum	kammose		1	1 ₁
	Dichodontium palustre	kildesildremose		1	1 ₁
	Drepanocladus trifarium	navargulmose		1	1 ₁
	Leiocolea rutheana	praktflik		2	1 ₂
	Orthothecium rufescens	rødhøstmose		1	6 ₁
	Preissia quadrata	skjøtmose		1	6 ₁
	Scorpidium cossonii	brunmakkmose		1	1 ₁
	Scorpidium revolvens	rødmakkmose		2	1 ₂
	Scorpidium scorpioides	stormakkmose		1	1 ₁
	Seligeria recurvata	bueblygmose		1	2 ₁
	Sphagnum warnstorffii	rosetormose		1	1 ₁
	Tortella tortuosa	putevrिमose		1	2 ₁
Sopper	Antrodia serialis	rekkekjuke		1	7 ₁

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Sopper	Chaetodermella luna	furuplett	NT	1	1
	Craterellus lutescens	gul trompetsopp		1	7 ₁
	Cystostereum murrayi	duftskinn		5	5 ₂ 6 ₁ 7 ₂
	Hygrophorus pudorinus	mild rødflekkvokssopp		1	7 ₁
	Ischnoderma benzoinum	tjærekjuka		1	4 ₁
	Phellinus nigrolimitatus	svartsonekjuka	NT	2	4 ₁ 7 ₁

Avgrensing og arrondering

Hele det opprinnelige undersøkelsesområdet på 11 226 daa er inkludert i verneforslaget.

Området er avgrenset for å fange opp rik og gammel skog i liene rundt Kongrosletta, samt et betydelig areal med rike myrtyper. Det er registrert flere kjerneområder knyttet til skog og ett stort kjerneområde knyttet til rikmyr, og det finnes også spredte verdier knyttet til resten av området. Samlet sett vurderes arronderingen som middels til god da området er stort, og fanger et helhetlig landskap med tette mosaikker mellom rike myrtyper. At det ikke henger sammen med Skarvan og Roktdalen nasjonalpark noen kilometer lenger øst, samt at partier med lavereliggende skog i terrenget rundt, og som ikke er preget av nyere hogstingrep, ikke er inkludert, er med å trekke ned. At store områder med myr er inkludert, er også med å trekke ned vurderingen av størrelse, men samlet sett er det over 2 km² funksjonelt skogareal her, så området skårer middels på størrelse.

Andre inngrep

Noen få bestand med gammel granskog er hogd i løpet av de siste ti årene. Det er særlig i nord inn mot Håkkådalen spredte spor etter kjøring med firhjuling og tyngre kjøretøyer i forbindelse med hogst og elgjakt i området.

Vurdering og verdisetting

Verneforslaget preges i første rekke av det store flate landskapet med veksling mellom granskog og rikmyrer. Særlig er det grunn til å trekke frem de svært rike partiene med høgstaude-grankalkskog og kalkgranskog som ligger spredt i det meste av området i mosaikk med fattigere skogtyper, samt de store sammenhengende myrkompleksene med svært store partier med rik og til dels slåtteleget myr.

Skogen rundt Kongrosletta er så og si urørt av nyere inngrep, og de fleste nyere hogstingrepene er holdt utenfor verneforslaget, og skårer derfor høyt på urørthet. Unntaket er et par små snauhogster som er utført i løpet av de siste ti årene. Eldre hogstpåvirkning er sterk i mye av området, og verdiene knyttet til dødved av gran fremdeles små mange steder. De viktigste verdiene er fanget opp innenfor kjerneområdene, og dette inkluderer flere eldre granbestand med brukbar kontinuitet i dødvedelementet og høyt innslag av biologisk gammel gran. Det er til sammen avgrenset sju kjerneområder i området, der fem er knyttet til gammel og rik granskog, ett til gammel furuskog og det siste består av en svært stor rikmyr-slokalitet. Verdien av lokalitetene spenner fra nasjonalt viktig (A) til lokalt viktig (C). Partiene ned mot Ytre Sonvatnet er ikke grundig undersøkt, da de på det tidspunktet lå utenfor tilbudsområdet.

Området vurderes som middels til godt arrondert, da det er stort og fanger store områder med rik skog og myr. At det ikke henger sammen med Skarvan og Roktdalen nasjonalpark noen kilometer lenger øst, samt at partier med lavereliggende skog i terrenget rundt ikke er inkludert, er med å trekke ned.

Verneforslaget skårer middels på de målte gammelskogsparemetere død ved mengde, dødved kontinuitet, høyt på gamle bartrær, og lavt på gamle løvtrær. Området skårer middels til høyt på stedsbetingete parametere vegetasjonsvariasjon, høyt på rikhet og lavt på treslagsfordeling og topografisk variasjon. Funn av få rødlistearter og noen få signalarter, samt et høyt potensial for flere kravfulle arter inkludert rødlistearter fra flere artsgrupper, gir middels skår for parameteren arts-mangfold. Området skårer middels på størrelse, til tross for høyt areal. Dette på grunn av de store myrarealene som er inkludert i verneforslaget, slik at det funksjonelle skogarealet er mye mindre enn hva arealet skulle tilsi.

Området vil i høy grad bidra til oppfylling av mangler ved skogvernet slik det er gitt av Framstad et al (2017), særlig på grunn av store forekomster av kalkskog. Av de generelle manglene i skogvernet i Norge (Framstad et al 2002,2003,2010) gir flere punkter også der middels til høy skåre.

Samlet sett vurderer en området til å ha regional verneverdi (**), og det er særlig verdier knyttet til kalkrik granskog som er utslagsgivende. Også de store verdiene knyttet til de rike kantsonene i overgangen mellom skog og myr, og i noe grad også verdiene knyttet til myrene i området, og er med å underbygge denne verdisettingen, selv om sistnevnte er vektlagt i svært liten grad i verdivurderingen.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Kongrosletta. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edel-løvtrær	Tre-slagsfordeling	Topo-grafisk-variasjon	Vegetasjons-variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Kongrosletta, Ruvlen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	-	—	—
2 Grøntjønnåsen	***	**	**	**	**	—	*	*	**	**	*	-	—	**
3 Øst for Ingstadvollen	***	*	*	**	0	—	*	*	*	*	*	-	—	*
4 Bjønndalen	***	*	*	**	*	—	*	*	**	***	*	-	—	**
5 Sopphaugen	***	**	*	**	*	—	*	*	**	**	*	-	—	**
6 Heståsen	***	**	**	**	*	—	*	*	**	***	*	-	—	***
7 Brottet-Buåsen	***	**	**	**	*	—	*	*	**	**	**	-	—	**
Samlet vurdering	***	**	**	***	*	—	*	*	**	***	**	**	**	**

Mangeloppfyllelse

Området vil i høy grad bidra til oppfylling av mangler ved skogvernet slik det er gitt av Framstad et al (2017), særlig på grunn av store forekomster av kalkskog og i noe grad også gammel granskog.

Av de generelle manglene i skogvernet i Norge (Framstad et al 2002,2003,2010) gir punktet «lavlandsskog, høybonitets skog og biologisk gammel skog» middels skåre ut fra små områder med høybonitetsskog og godt med gammel granskog. Området skårer lavt på rødlistearter da få slike er registrert, middels på vegetasjonsvariasjon og høyt på rikhet ut fra at området bare i noe grad fanger opp helhetlige vegetasjonsøkologiske gradienter, samt størrelsen på de rike vegetasjonstypene.

Området vurderes ikke med tanke på punktet «Store sammenhengende skogområder eller arealer som kan bidra til å skape større grad av økologisk sammenheng mellom eksisterende områder med vernet skog» da det funksjonelle skogarealet er for lite. Om området hadde vært sett i sammenheng med Skarvan og Roktdalen nasjonalpar, noen kilometer lenger øst, ville det oppnådd høy mangeloppfyllelse for dette punktet.

Til sist oppnår området middels skåre på restaurering og utviklingspotensiale, da det er brukbart potensiale for restaurering av gammel granskog her, noe som ikke krever særlige tiltak.

Samlet sett vurderes mangeloppfyllelsen som middels til høy for det aktuelle området.

Vurdering av mangeloppfyllelse for ulike vernemålsetninger for lokalitet Kongrosletta.

Mangelnaturtyper: Høy mangeloppfyllelse

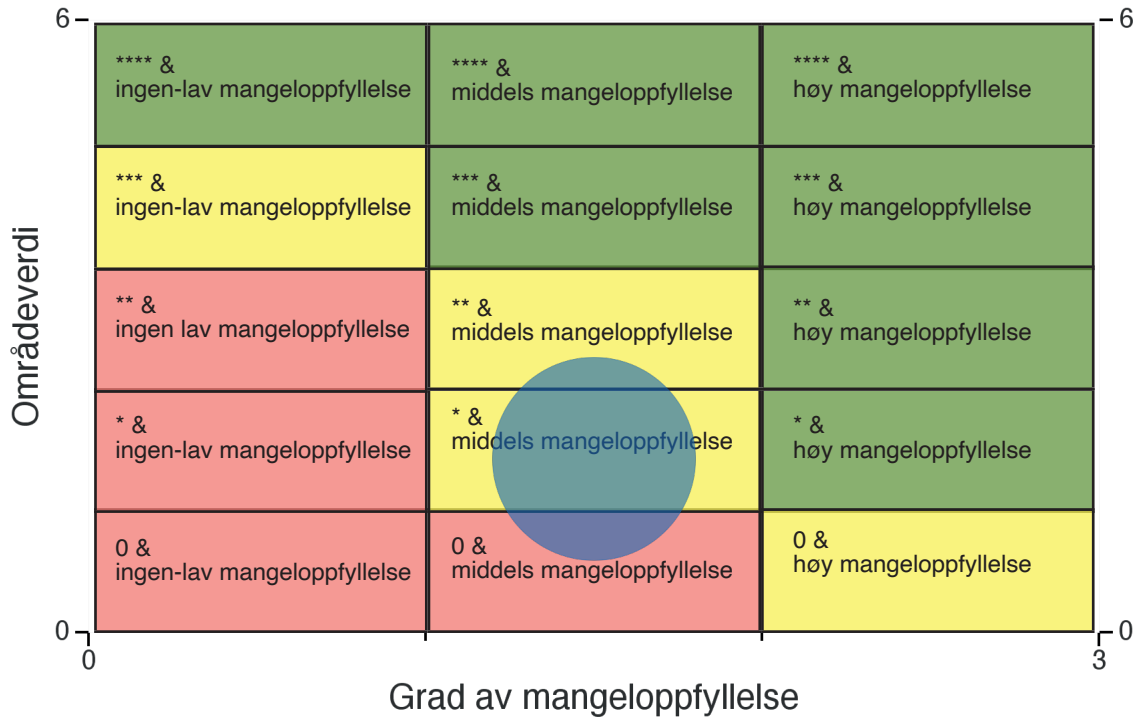
Generelle mangler (lavlandsskog, høybonitets skog og biologisk gammel skog): Middels mangeloppfyllelse

Restaurering- og utviklingspotensial: Middels mangeloppfyllelse

Storområdekvaliteter: Ikke aktuell

Samlet mangeloppfyllelse: Middels mangeloppfyllelse

Figur: Blå sirkel angir området Kongrosletta sin områdeverdi (loddrett akse) og grad av mangeloppgyllelse (vannrett akse). Fargene i figuren angir en faglig totalvurdering av områdets egnethet for vern. Figuren viser kartlagte naturverdier og mangler ved skogvernet i henhold til Framstad et al. 2017 i sammenheng. Typiske utslag kan være at områder som i dag har lav naturverdi, men som raskt kan utvikle egenskaper som dekker inn viktige mangler i skogvernet, bør vurderes som kandidat for vern hvis mulig. Tilsvarende kan områder som har middels og høy naturverdi, men få egenskaper som dekker inn viktige mangler i skogvernet, settes på vent fordi det da allerede er vernet mange slike områder i en regionen. Ligger den blå sirkelen helt eller delvis over grønne felter er det meget gode faglige grunner for å undersøke mulighetene for vern av området. Ligger den blå sirkelen over gule felter bør områdets egnethet vurderes nærmere. Ligger den blå sirkelen over røde felter bør vern ut fra naturfaglige grunner ikke vurderes."

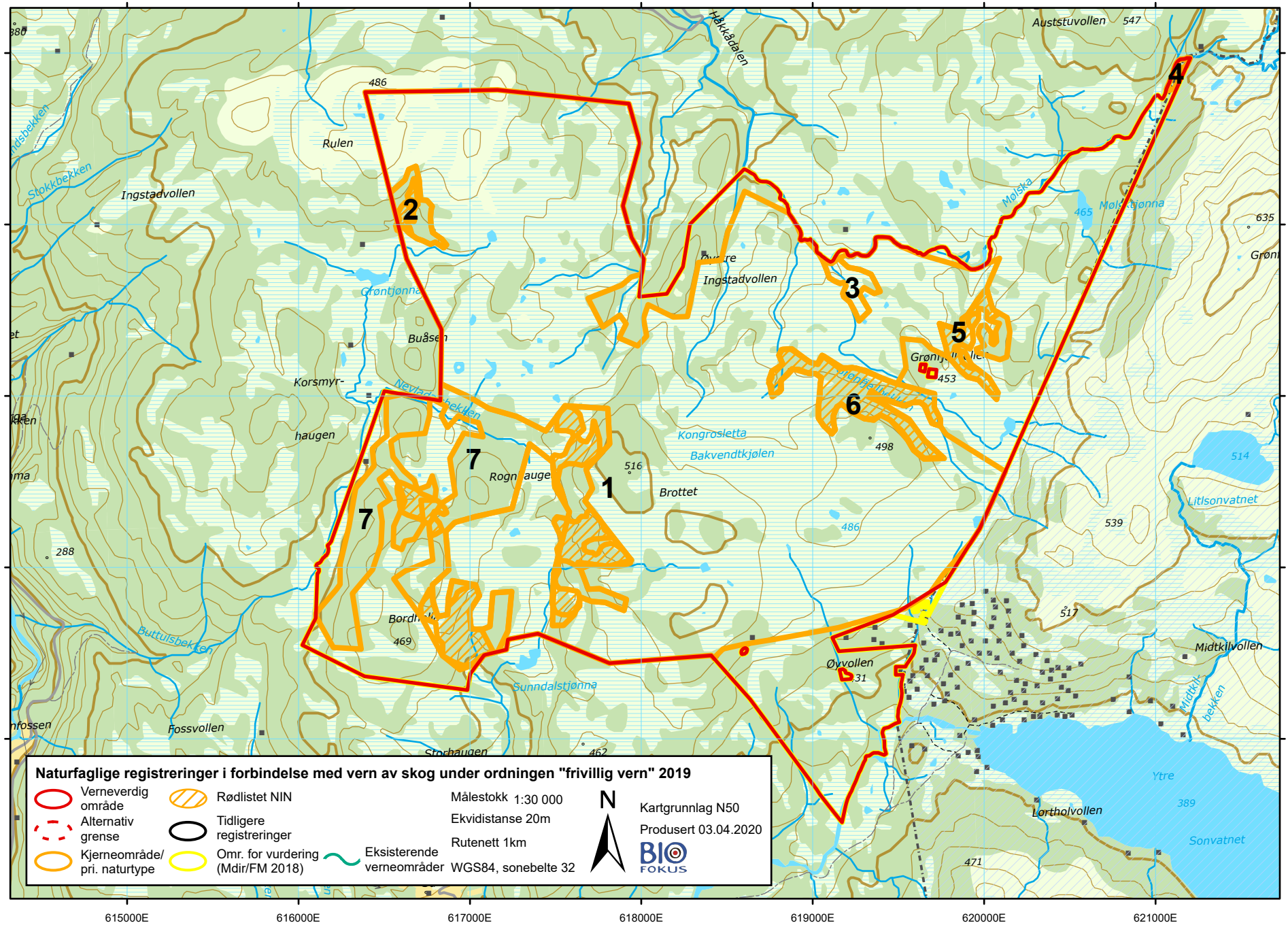

Referanser

Moen, A. &medarbeidere 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1: 1-160.

Kongrosletta (Stjørdal, Trøndelag).

Areal 11.226 daa, verdi **

Bilder fra området Kongrosletta

Typisk skogbilde på Kongrosletta. Åser med grov, til dels glissen granskog avløses av rike og intermediaære myrtyper og glissen furuskog. Bildet er tatt helt vest i området. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo

Mye av granskogen i området domineres av saktevoksende gammel og til dels grov gran på rik mark. Her dominerer svak lågurt-lågurtskog på fastmark, ofte i tette mosaikker med rike myr- og sumpskogstyper i søkkene. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo

Typisk skogbilde fra de rike granskogene rundt Kongrosletta. Her dominerer lysåpen, gammel og til dels grovvokst granskog. Spredte læger av gran i ulike nedbrytningsfaser finnes. Spredt finnes innslag av bjørk. Mange steder har trærne gode bestander av gubbeskjegg (NT). Slike skoger har trolig både vært beita og

Svært spredt i landskapet finnes eldre furelementer som høgstubber, kelogadder og gamle trær. Flere av de eldste kelogaddene har brannspor. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo